

drag fra Statskassen, som navnlig vilde komme Arbejderne til gode, har indtaget og ogsaa undertiden indtaget i Strid med mine Grøppefællers Standpunkt.

Staaung: Naar Højremænd retter Bebrejdelser mod os Socialdemokrater eller angriber os eller indlader sig i Diskussion med os, er det almindeligt, at de forlanger, Socialdemokraterne skal have saa nogenlunde det samme Standpunkt, hvad enten de optræder i Rigsdagen eller i Kommunalbestyrelser. Saadant er gentagne Gange blevet nævnt som en Selvfølge, og jeg gik derfor ud fra, at Højre var et Parti, som i det mindste havde visse Grundlinier fælles for sin politiske og kommunale Virksomhed, men det synes aldeles ikke at være Tilfældet. De Herrers Holdning i Rigsdagen med Hensyn til Dyrtidshjælpen kan meget godt være væsentlig anderledes, ja, ganske modsat den Stilling, Højre indtager i Kommunerne, men derved bliver det efterhaanden ganske umuligt at diskutere med Højre som Parti. Hvor kan man faa fat i dem, naar de som Aal slipper ud af Hænderne, idet de indtager forskellige Standpunkter, efter som det er i Kommunalbestyrelserne eller Rigsdagen, de taler? Naar et Parti optræder ved kommunale eller politiske Valg, synes jeg dog, det maa have visse Hovedpunkter for sin Virksomhed, men dem har jeg i hvert Fald i denne Sag ikke kunnet faa Øje paa. Det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen) forsikrer, at hvis han sad i Københavns Kommunalbestyrelse, vilde han stille sig paa samme Maade som herinde. Det er fortræffeligt, men desværre sidder det ærede Medlem der ikke. Han er imidlertid ingenlunde i Overensstemmelse med sin Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), der netop sidder i Københavns Kommunalbestyrelse, thi det er mig bekendt, at det var Højremænd i Københavns Kommunalbestyrelse, der gentagne Gange har nægtet at indlade sig paa at give en endog meget ringe Dyrtidshjælp til Københavns Kommunes Funktionærer, og at det først var efter gentagne Pres fra vor Side, at de overhovedet indlod sig paa at forhandle om denne Sag, og at det sluttelig var med store Indskrænkninger, og det var ikke blot, som det ærede Medlem før talte om, 25 Kr., der ikke var værd at regne med, nej, det var 25 Kr., som endda skulde deles i 2 Portioner, de skulde udbetales i 2 Gange, for at Højre overhovedet vilde indlade sig paa at give en saadan Dyrtidshjælp. Jeg tror derfor,

at Højres Medlemmer her i Salen kunde gøre noget mere nyttigt end at optræde som Smaaafolks Venner herinde i denne Sal, det gør sig alligevel ikke, thi Sandheden skal nok komme frem, mine Herrer! Her er et lille Indblik i Højres sande Færd; deres Optræden paa Rigsdagen staaer i Modsætning til deres Optræden i Københavns Kommunalbestyrelse under Forhandlingerne om Stillingen til Kommunens Funktionærer. I Hjertet er Højres Standpunkt — maaske har det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) det anderledes — i alt væsentligt i Overensstemmelse med Antisocialisternes i Københavns Kommunalbestyrelse. Det lærer hele den Fortid, vi har at drage Erfaring af. Det forekommer mig, at de Herrers Optræden her ingenlunde kaster Glans over Højre, og navnlig vil den ikke gøre sig overfor Funktionærerne, naar de bliver gjort bekendt med, hvorledes Højres Standpunkt virkelig er der, hvor Højre har Afgørelsen, og hvor Afgørelsen betyder et Ja eller Nej til Hjælp for fattige Funktionærer.

Abrahamsen: Den sidste ærede Talers Bemærkninger skal jeg lade ligge. Jeg forstaar blot ikke al den Forargelse, der fosser ud over Højre her og andetsteds. Den maa vel have en Hensigt, men det overlader jeg ganske til det ærede Medlem. Derimod vil jeg gerne gøre en Bemærkning til den højtærede Minister. Min Bemærkning før om, at Ordføreren for Socialdemokratiet allerede havde disponeret over den 1¼ Mill., der spares her, var ikke en Bemærkning til den højtærede Finansminister. Jeg sagde ikke, at han havde disponeret; men i Udvalget og under Forhandlingen her i Gaar sagde Ordføreren, at den 1¼ Mill. Kr. mente han passende kunde anvendes som Dyrtidstillæg til de daglønnede Arbejdere. Dermed mente jeg, at Ordføreren allerede havde disponeret over disse Penge. At han skal have Finansministerens Tilslutning, er en anden Sag.

Finansministeren (Brandes): Med den Forklaring, den ærede sidste Taler nu gav, kan jeg sagtens modtage ogsaa de Udtalelser, som den ærede Ordfører skal være kommet med. Den ærede Ordfører har sagt, derom er vi enige, at man i Udvalget har henpeget paa, at der kunde være andre Arbejdere og overhovedet andre Personer i Statens Tjeneste, som man kunde yde en Dyrtidshjælp; men naar det kaldes at disponere over 1¼ Mill. Kr., er det nok et ret stærkt Udtryk. Det, der er sket,